

En gammel Vise.

„Vare de (Kvinderne) endog af Naturen udrustede med det sundeste Legeme og de bedste Kræfter, saa er dog Følgerne af den Art, at man uden at vove meget kan anse vore nymodens Danse, især Valsen, som en udmærket Kilde til den nyeste Generations Svaghed og mange Folketærds tiltagende Dødelighed.“

„Over den menneskelige Generationsfølges Svaghed.“

(Sundheds- og Morskabstid.
1806 S. 906.)

Houten Clara.

Efter Henri Conscience ved *Julie Meyn.*
(Fortsat).

Den omtalte Clara var en ualmindelig yndefuld og smuk lille Pige paa tolv Aar, slank og fint bygget med blaa Øjne og guldgylde Haar. Hun bar samme Dragt som de andre; men hun førte sig paa en ganske anden Maade. Der var i hendes Holdning og Udtryk noget, der kunde tyde paa fornem Slægt, en ejendommelig Finhed, Yfde og Værdighed. Jule-sangen, som hun nu istemmede med sin klokkeklare Stemme, var en latinsk Hymne med et ofte gentaget Halleluja. Grevinden lyttede til den med saa dyb Rørelse, som om hun havde hørt de himmelske Hærskarere synge. Da Sangen tav, gik hun hen til Houten Clara, tog hendes Haand og sagde med skælvende Stemme:

„Hvor du synger dejligt, mit Barn. Se dog paa mig, du er da ikke bange for mig?“

Clara, der havde staaet med nedslagne Øjne, saa nu op med et usigelig blidt Smil og svarede:

„O nej, ædle Frue, I taler med saa megen Godhed til eders ringe Tjenerinde.“

„Tjenerinde,“ gentog Sennoraen med et smerteligt Udtryk uden at slippe den lille Haand. „Giv mig et Kys, Clara,“ tilføjede hun pludselig og trykkede sine Læber saa hedt og saa længe mod Barnets bløde Kind, at Clara rødmede dybt og skælvede over hele Legemet, da hun igen satte sig til sit Arbejde.

Forstanderinden var med Forbavelse Vidne til dette Oprin, og Duennaen følte den største Angst derved.

„Sennora,“ sagde hun, „den skønne Sang har angrebet eder altfor meget; vi maa ud i den friske Luft. Jeg har aldrig kendt nogen, der blev saa bevæget ved at høre Sang og Musik. Ærværdige Moder, jeg vil komme igen i Morgen for at købe Kniplinger.“

Dermed bød hun sin Herskerinde Armen som for at støtte hende; men i Virkeligheden var det for at føre hende bort. „Ak, hvor I har været uforsigtig,“ sukkede den tro Tjenerinde, saa snart Porten var lukket efter dem. „Hvad maa Forstanderinden tænke!“

„Lad hende tænke, hvad hun vil,“

svarede Grevinden med et Udtryk af jublende Glæde. „Om saa Greven havde opdaget alt, om saa hans Had og hans Hævn skulde ramme mig, hvad bryder jeg mig om det. Jeg har hørt hendes Stemme, jeg har holdt hende i mine Arme og kysset hende, hun har smilt til mig og talt til mig, det er altfor stor en Lykke. Hvor kan jeg tænke paa andet end hende? Hvor er hun ikke skøn og elskelig!“

Næste Dag blev de to Kvinder igen lukkede ind i Vajsenhusets Taleværelse. Forstanderinden tog imod dem, og efter at de en lille Stund havde talt om Kniplinger, indbød hun dem til at gaa ind i Musikstuen og høre Houten Clara spille paa Orglet og synge.

Igen hørte Grevinden med usigelig Bevægelse disse bløde, sølvklare Toner, ledsagede af en skøn Musik. Barnet maatte være meget musikalsk, thi hun spillede og sang med et overordentlig sjælfuldt Udtryk. Men da hun saa, at Grevinden græd, holdt hun op, løb hen til hende, knælede ned foran hende og lagde grædende sit Hoved i hendes Skød, som for ved sin Deltagelse at mildne den Smerte, hun havde fremkaldt. Sennoraen løftede Barnet op, tog hende i sine Arme og lagde sin Kind til hendes. Saaledes sad de længe og blandede i Tavshed deres Taarer.

Denne Scene var saa rørende, at Duennaen saa til med Ærbødighed uden at turde tale. Forstanderinden var ogsaa dybt greben, og en Anelse, som den foregaaende Dag var opstaaet hos hende, blev næsten til Visshed, men med hensynsfuld Ædelmodighed skjulte hun, hvad der rørte sig i hendes Sind.

(Fortsættes.)

Under Læge Frøken Nielsens Fraværelse fra 11. Juli i 3 & 4 Uger besørger hendes Praksis af praktiserende Læge Etatsraadinde Alvilda Hoff, der træffes Sølvtorvet 84, 3. Sal, Kl. 1—2.

Babyudstyr.

Drenge- og Pige-dragter, samt **Damelinned**, Trikotage og Dukker, alt i stort Udvalg.

Reel og prompte Expedition garanteres.
Alexandra Cohn,
Gl. Kongevej 80 (lige for Værnedamsvej).

Træt og ophæret, **Ro** og **Styrke** faar hele Nervesystemet ved Brugen af Massage-Urtesmørelse, 125 Øre.
Carl Broe, Aabenraa 35, 1. K.

Rosenvængets praktiske Kursus

fortsættes til September. Sundheds- og Husholdningslære, Linned- og Skræddersyning, Børnehægering, Regning og Dansk.
Indmeldelser modt. dagl. af *Frk. Elisabeth Gad* inden 14. Juli og efter 20. August, Rosenvængets Allé 18.

Fagskolen for Linnedsyning,

Nørregade 33, St., uddanner Elever i Linnedsyning til Erhverv. Tr. Kl. 10—3.

Unge Folk,

som skulle indrette sig et Hjem, indbydes til et Besøg i mit Udstillingslokale.
Bredgade 28. Telefon 6030.

Cathrine Horsbøl

Snedkermester.

Originale Møbler efter kunstneriske Tegninger.
Hr. Arkitekt Leuning Borch leverer **kun** Tegninger til mit Etablissement. Overslag og Tegninger leveres gratis.

Træffes
Kl. 2—4
personlig.

Mangors Kogebog

er i Aarenes Løb udkommen i 3 Dele i

ialt 96 Oplag

tilsammen **288,000 Ekspl.**

Mangors Kogebog er den bedste danske Kogebog for borgerlige Husholdninger.

I. Del (Kogebogen) 2 Kr. — II. Del (Fortsættelsen) 1 Kr. 70 Øre. — III. Del (Syltebogen) 1 Kr. 30 Øre. Sælges enkeltvis.

Alle 3 Dele kpl. heftet 5 Kr. — kpl. indbunden i praktisk solidt Bind 6 Kr. 50 Øre.

Faas i alle Boglader og hos

Th. Linds Efterfølger

Hans Frandsen.

Nørregade 35.

Et Hus fra Folketheatret.

Tlf. 2469.

Kvinden og Samfundet.

Opmærksomheden henledes paa, at „Kv. og Samf.“ giver Abonnentsamlere den sædvanlige Boghandleravance: 40 % saaledes, at man for hver til Kontoret, Nørregade 33, St., **indsendt Kvittering fra Postvæsenet** paa en Abonnent (dog mindst 5 ad Gangen) vil faa 20 Øre — 1 Kr. for 5 ny Abonnenter — tilbagesendt.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitionline ÷ 10% for mindst 3 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Dansk Kvindesamf. Fæstkontor,
Nørregade 33, St., Telefon 17679.

søger dygtige Kokke, Stue- og Barnepiger og Mejeripiger til høj Løn.

Kursus for Husmødre

afholdes paa **Sore Husholdnings-skole** fra 7. til 21. Oktbr. 1900.

Der gives teoretisk og praktisk Undervisning i Madlavning samt daglige Foredrag om Sundhedspleje, Ernæringslære m. m.

Udførligt Program sendes paa Forlangende.

NB. Det sædvanlige Kursus for unge Piger begynder 4. Novbr.

Eline Eriksen. Magdalene Lauridsen.

Undervisning i Linnedsyning.

Maanedlige Kursus 10 Kr.

Johanne Nielsen.

Vesterbrogade 78, Odense.

Holdere af Bladet kan avertere gratis til et Beløb af 2 Kr. aarlig forsaavidt Avertissementet gælder Undervisning eller Plads søges eller tilbydes; samtidig med Avertissementet maa indleveres Postkvittering for sidste Kvartal.

Dersom det er til et Plejebarn, der søges Plads, kan Ikke-Holdere avertere for nedsat Betaling.

Artikler, som ønskes optaget i det førstudkommende Nummer af Bladet, maa være Redaktionen i Hænde senest den forudgaaende Torsdag Middag.

Kvinden og Samfundet.

Bestilles i Provinserne paa nærmeste Posthus og hos Landpostbudene, i København paa nærmeste Posthus og paa Bladets Kontor.

Abonnement 50 Øre + Postpenge, i København 9, i Provinserne 11 Øre Kvartalet.

Redigeret af Fru M. Anholm.

Trykt hos J. S. Nielsen, Nyvej 19, København V

bedre end de andre, i den Grad gaar han op i sin Opgave.

Medens Undervisningen staar paa, har jeg aldrig set dem enten hviske eller knibe hverandre, eller fnise, pruste i Fingrene eller sladre paa hverandre til Læreren. Naar en Elev, der nylig er kommen hertil fra en anden Skole, begynder at beklage sig, bliver der sagt til ham:

„Hvad er det for noget? Du har vel knebet dig selv?“

De to mindste Klasser rummes i den ene Skolestue, den øverste i den anden. Saa snart Læreren kommer ind i første Klasse, omringer de ham allesammen hende den sorte Tavle; de lægger sig eller sætter sig paa Bordet omkring Læreren eller omkring den, der læser højt. I Skrivetimen sidder de paa Bænkene; men de rejser sig hvert Øjeblik for at kige i de andres Skrivebøger eller for at vise Læreren deres egen.

Timesedlen fordrer fire Undervisningstimer; men undertiden nøjes man

med tre eller to, og undertiden forgriber man sig ogsaa paa de andre Fag. Læreren begynder med Aritmetik og gaar over til Geometri, eller ogsaa begynder han med Bibelhistorie for at ende med Grammatik. Det er ikke saa sjældent, at baade Lærer og Elever lader sig rive med, og at Undervisningen i Stedet for at vare en Time, bliver ved i hele tre. Det hænder, at Børnene af sig selv raaber:

„Aa, hold ikke op endnu!“ „Aa, bliv ved!“

Og at de bider dem af, som keder sig, ved at sige til dem i en foragtelig Tone:

„Keder du dig, saa gaa ud til de smaa!“

Religionstimen er den eneste, der foregaar regelmæssigt, fordi Læreren bor to Verster borte og kun kommer to Gange om Ugen. I Tegnetimen er alle Elever samlede. Det er i de Øjeblikke, der gaar forud for disse Timer, at Livligheden, Støjen, Raabene

og Uordenen er paa sit Højdepunkt; nogle slæber Bænke fra den ene Stue til den anden, andre slaas; nogle løber op til Huset*) for at hente Brød, andre rister deres Brød over Ilden i Kaminen; een snapper noget fra sin Kammerat, en anden gør Gymnastik.

Men ligesom i Morgenens Tummel er det ogsaa lettere nu at lade dem berolige sig selv og af sig selv indtage deres Pladser end at tvinge dem dertil med Magt. I Skolens nuværende Aand er den materielle Tvang en komplet Umulighed. Jo højere Læreren raaber, — det er hændt — jo højere skrimer Eleverne; han Raab ophidser dem kun. Hvis han kan være saa heldig at standse dem og lede deres Opmærksomhed hen paa noget andet, vil dette lille Hav efterhaanden beroliges og blive stille. Men for det meste er det bedst ikke at sige noget.

*) Det er Grev Tolstojs Hus, der ligger tæt ved Skolen.

Tegnetimen, der er den, de alle holder mest af, begynder Kl. 12; saa har de siddet i omtrent tre Timer og er snltne, og derfor føler de Trang til endnu en Gang at slæbe om med Borde og Bænke og gøre stort Spektakel; men saa snart Læreren er færdig, er Eleverne ogsaa parate, og ved den, som vil forhindre Klassen i at begynde; de har selv paataget sig at paabyde ham Tavshed.

(Fortsættes.)